

upozna sa današnjim vjerskim življenjem kod istočnih crkovnih zadruga. Čest svojih istraživanja iznosi pisac u ovom djelu, koje je izašlo u „Sammlung Kösel“, a koje zaslužuje i naš osrvt.

S „Uvodom (Einleitung)“ pisac nas uvađa u istočne crkvene skupine tumačeći uzroke vjerskog razdijeljivanja i svrhu pojedinih crkava. U prvom dijelu: „Trennung und Wiedervereinigungsversuche zwischen Orient und Okzident“ auktor se bavi sa manjim istočnim crkvama, koje sačinjavaju: Nestorijanci, Armenci, Kopti, Abesinci, sirski Jakobite, Maronite i tzv. Tomini kršćani („Thomaschristen“), te sa grčkom crkvom, o postanku koje putem Fokija i Mihajla Cerularija, podrobnio pisac govori. Drugi dio „Die gegenwärtige Organisation der orientalischen Kirchen“ sadržaje pišećeva razjašnjenja vrhu istočnih crkava, koje su s Rimom sjedinjene kao: Tomini kršćani, Armenci, kaldejski kršćani, sruženi Jakobite, Kopti, Abesinci, Melkite i Maronite, ili su pak od Roma otecijeljene kao: dio Kopta, Abesinaca, Jakobitâ i Tominih kršćana te Nestorijanci, Armenci i „pravoslavna“ („orthodoxe“) grčka crkva. U trećem dijelu

„Das religiöse Leben der orientalischen Christenheit imamo u kratko rastumačen dogmat i kult u svim istočnim crkvama te pučku pobožnost uz crkovnu disciplinu. Na koncu se je djela pisac osvrnuo na interkonfesionalno stajalište pojedinih istočnih crkvi međusobno, naprava europskim nekatoličkim crkvama i najposljije naprava katoličkoj Crkvi.

Knjiga je, kako se već dade naslutiti iz gornjega, sasvim za-

nimiva. Ona može zapravo poslužiti kao „nauka o ispjovjestima“ u njoj se tumači sadašnje ustrojstvo istočnih crkava kao i njihove vjerske i obredne osebine. S naše strane Lübeck-ovo djelo preporučujemo.

Anton Lovre Gančević O. F. M.

Die Genossenschaft der Missionäre Oblaten der Unbefl. Jungfrau Maria im ersten Jahrhundert ihres Bestehens. Dargestellt von mehreren Patres der deutschen Ordensprovinz 114 S. Hünenfeld (Verlag der Zeitschrift „Maria Immaculata“) 1916. Preis 3 Mark.

Ove godine kad slavi kongregacija Oblata misionara Bezgrješnog Začeća svoju stogodišnjicu, izdao je časopis „Maria Immaculata“ ovaj spomenenspis. Taj spomenenspis je zapravo dybrog časopisa „Maria Immaculata“. U tom je spisu lijepo prikazan postanak i razvitak gore pomenute kongregacije. Citatelj će naići u njem zanimivih stvari. Osim životopisa utemeljitelja kongregacije Eugena Mazenod, nalazi se i opširan opis, kako se je kongregacija raširila po Europi i po misionskim zemljama. Osim rada u Europi upoznaje se čitaoc i s radom kongregacije u poganskim misijama, u Americi, u Africi i u Australiji. Napose su lijepo obradena poglavlja o misijama u Kanadi. Sve je to počarano mnogobrojnim i lijepim ilustracijama.

Posebnu pažnju zaslužuje poglavje Die deutsche Provinz (str. 154—164). Tu je u kratko prikazan razvitak njemačke provincije i njezin djelotvorni rad u Njemačkoj i u Austriji.

Kako je ta kongregacija slabo poznata u našim hrvatskim krajevima, važna su za nas poglavljia 3. Organisation der Genossenschaft (str. 136 do 138) i 5. Geist der Oblaten (str. 142—150.). U tim se člancima upoznaje najbolje rad i djelovanje te važne kongregacije.

Djelce je pisano zanimivim i živahnijim sloganom, a uz to imade mnogobrojne ilustracije.

Tko nije imao zgode, da pobliže upozna rad i djelovanje kongregacije Oblata misionara Bezgrješnog Začetka evo mu lijepe zgode, da ga upozna. Kongregacija je djelovala i na literarnom polju, a osobito na misionarskom polju, što joj je i glavna zadaća.

Kako je stvar aktuelna, a i važna da joj se posveti pažnja, najtoplje preporučujemo. *Vladimir Vučić.*

Aufhauser B. Dr. Johannes.
Studien-Ordnungen für die theologischen Fakultäten Deutschlands, Österreichs und der Schweiz I. Die katholisch-theologischen Fakultäten 8° 121 S. Preis 2 Mk. Marcus und Webers Verlag Bonn 1915.

Privatni docent na univerzi u Münchenu dr. Aufhauser iznio je u ovom malom djelcu propise njemačkih, austrijskih i Švicarskih katoličkih teoloških fakulteta. Uz to je dodata i propise teološkog fakulteta u Louvainu te nekojih papinskih naučnih zavoda u Rimu.

Pisac je sakupio sve propise, što se tiču studiranja, promocije i habilitacije na teološkim fakultetima. Pisac je donio sve propise in extenso bez komentara, onako prema propisima pojedinih universa i to u originalu. Kod njemačkih i austrijskih donio je propise u njemačkom jeziku, a propise za Freiburg u Švicarskoj i za nekoje papinske naučne zavode u Rimu (biblijski institut, Collegium Angelicum i Gregorianum) na latinskom, dok je za fakultet u Louvainu iznio u franceskem jeziku.

Šteta je, što se pisac nije obazreо, kad se je dao na taj posao i na Hrvatsku i Ugarsku, gdje vladaju drukčiji propisi glede teološkog studija. Pogotovo bi bilo zanimivo za Ugarsku, jer su i tamo izasli novi propisi glede naučne osnove i rigoroza, jer je uvedeno da teološki studij traje 5 godina. Bit će uzrok, da nije pisac te propise iznio, nepoznavanje hrvatskog i madžarskog jezika, jer on donoša sve propise u originalu. No tome se je moglo pomoći. Mogao je iznijeti u njemačkom prijevodu excerpt tih propisa. Kako je to lijepo iznešeno baš za Hrvatsku i Ugarsku u „Minerva“, Lüdke u.

Bengel Handbuch der Gelehrten Welt (S. 131—133.). Tim bi knjiga dobila i veću vrijednost, a i bila bi opširnija, bar što se tiče Anstro-Ugarske monarhije. Kad je donio excerpt propisa na Gregorianu, mogao je donijeti i za zagrebačku i budimpeštansku univerzu. Da se je poslužio s priručnikom „Minerva“, bio bi napomenuo i to, makar i u kratkim crtama. Nije zgodno, što iznosi propise u originalu. Malo je neprilично za one, koji nijesu vješti franceskem jeziku. Da je jednostavno te propise preveo na njemački ili donio njihov excerpt na njemačkom jeziku, bio bi zanimljivije i korisnije. Ovako uza sav mar sastavljača izgleda cijela knjiga kao da je manjkava.

Koga pak zanima naučna osnova teologije u Njemačkoj i u Freibburgu u Švicarskoj, evo mu lijepe prilike, da se s njom upozna i što je glavno i okoristi. Djelce preporučujemo uza sve ove mane. *Vladimir Vučić.*

Cladder Hermann J. und Hagedorn Karl: In der Schule des Evangeliums. Betrachtungen für Priester. Viertes Bändchen. Die Scheidung zwischen Volk und Jünger. Herder'sche Verlags-handlung. Freiburg und Wien 1916. Cijena M 2— vez. M 2'80

— U lanjskim brojevima ove smotre ocijenili smo svezak 2. (vidi „B. S.“ str. 98.) i svezak 3. (vidi „B. S.“ str. 202.). U ovom svesku četvrtom nastavljaju vrijedni autori razmišljanja po evangeliju sv. Mateja, i to od gl. 12 r. 46. do gl. 16. r. 20. Pisci su ovaj odsjek nazvali: „Die Scheidung zwischen Volk und Jünger“, da istaknu glavnu misao, kako se je narod izraelski unatoč nauke i čudesu sve većma udaljivao od Krista, a Krist se je sve većma obraćao k svojim vjernim učenicima i njima sve po malo otkrivao tajne kraljevstva Božjeg. Ove tajne sadržane se u parabolama o sijaču, o kukolu u pšenici, o zrnu gorusičinom, o blagu sakrivenom, o biseru, o mreži punoj dobrih i zlih riba. Ova grada izložena je u prvih 12 razmišljanja. Pouku svojih učenika o budućem ustrojstvu Crkve proširio je Krist i čudesima, i to dvaputa kad je umno-